

În alaiul de mistere

Stelian Stancu

Amânări fără chemare
Stau la buza vorbelor
Ne-ntrebăm de ce e oare
Lipsa, doar în calea lor,
Celor ce aduc în doară
Un crâmpei de rezonanță
Celor ce până în seară
Uită tot cu nonșalanță...
Dar, e un răspuns în toate
A avea voință doară
Să te-ncrezi în frate-frate
Sau în noima ce ne-omoară,
Va acoperi el gândul
Cu sutana fără de sens
Va înghiți și pământul
Cel ce parcă e-un nonsens.
A te-ncrede în tovarăș
Cu speranța că-i în toate
Bun prieten și el iarăș
E dușman, dar nu socoate,
Că-i mai bine să fii sincer
Să nu uiți menirea-n viață
Căci doar vorba e cu cântec
Ba te ceartă, ba răsfată,
În alaiul de mistere
Pe care le tot purtăm
Sunt în noi multe himere
Dar tot vrem să progresăm,
Către sinele ce vrea
Când el timpul stă în loc
Să se-nchine, de-ar putea
La un unul cel cu foc.